RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

nr. 10.953 van 4 december 2014
in de zaak A. 214.204/XIV-36.063

In zake : 1. XXXXX
2. XXXXX
3. XXXXX
4. XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Sylvie Micholt
kantoor houdend te 8000 Brugge
Maria van Bourgondiëlaan 7B
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 november 2014, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 132.536 van 30 oktober 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 17 november 2014 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Waar de verzoekers aanvoeren dat “het feit dat twee eerdere arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de aangevoerde middelen weldegelijk als een

ernstige grief bestempelen, duidt […] op een verkeerde toepassing van het artikel 3 van het EVRM in de bestreden beslissing", gaan zij voorbij aan de punten 2.5.2.3. en 2.5.2.8. van het bestreden arrest waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vaststelt dat in die arresten werd overgegaan tot de schorsing omdat de verwerende partij had nagelaten actuele informatie in haar beoordeling te betrekken en dat uit de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissingen blijkt dat de verwerende partij ditmaal wel actuele informatie in haar beoordeling heeft betrokken. De kritiek van de verzoekers mist dan ook feitelijke grondslag. In de mate dat de verzoekers aanvoeren dat "bij een repatriëring naar Italië […] meer dan waarschijnlijk een schending van artikel 3 van het EVRM [zal] optreden", dat "vermits er genoeg objectieve informatie bestaat betreffende de tekorten in opvangmogelijkheden voor asielzoekers […] ook de schending van artikel 8 van het EVRM op tafel ligt" en zij verwijzen naar hun gezinsleven, raakt hun uiteenzetting de grond van de zaak terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden.

In hun uiteenzetting betreffende het al dan niet voorhanden zijn van een daadwerkelijk rechtsmiddel gaan de verzoekers voorbij aan de uitvoerige uiteenzetting in het bestreden arrest waarmee de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hun grief heeft beantwoord en waarin onder meer wordt gesteld dat het arrest van het EHRM van 27 februari 2014 waarnaar zij verwijzen niet definitief is in de zin van artikel 44.2 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, en waarin de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de verzoekers erop wijst dat "de bepalingen inzake de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid alsook de bepalingen inzake de procedure bij wege van voorlopige maatregelen sinds de arresten van het EHRM waarnaar de verzoekers verwijzen […] zijn gewijzigd door de wet van 10 april 2014 houdende diverse bepalingen met betrekking tot de procedure voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en de Raad van State".

Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

2. Wat het tweede middel betreft, kan worden verwezen naar de behandeling van het eerste middel. Het tweede middel mist feitelijke grondslag.

3. Uit het bestreden arrest blijkt genoegzaam waarom de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van oordeel is dat er geen moeilijk te herstellen ernstig nadeel

kan worden aangenomen. Zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen terecht stelt, is het door de verzoekers aangevoerde nadeel identiek aan hun betoog in het middelonderdeel dat door het bestreden arrest is onderzocht en besproken en waarbij geen schending van de door hen aangevoerde hogere rechtsnormen is vastgesteld. Het derde middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 800 euro, elk voor een vierde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op vier december tweeduizend veertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier	**De voorzitter**
Joris Casneuf	**Carlo Adams**